

ÉRTÉKÍTÉLET

Ézsau és Jákób történetében a legjelentősebb epizód az volt, amikor a természet-szerető, vadász Ézsau éhesen-fáradtan hazatért s megcsapta orrát a lencse aromája, amit az otthonias Jákób főzött. Az étel ingerlő szaga ellen-

állhatatlan étvágyat gerjesztett az amúgy is kiéhezett Ézsauban.

„Adj ennem abból a jó lencséből!” — szólt Jákóbbhoz. Jákób kész volt teljesíteni Ézsau kérését, feltéve, ha Ézsau eladja, esküvel, elsőszülöttségi jogát. A kiéhezett Ézsau nem sokat töprengett. „Mire való nekem az elsőszülöttségi jog?” — szólt — s legyen a tied öcsém!

Ez a történet egyszerűnek tűnik, de ez csak egy jelenet volt az ősrégi, nomád család bonyodalmas életéből. Izsák családja is olyan „rendes” család volt, amilyen a legtöbb család korunkban. Volt benne jó adag testvéri irigység, szülői részrehajlás. Izsák Ézsaut szerette, Rákhel Jákóbot. A mama Rákhel példája lehetne a fortélyosságnak, Ézsau a természet ajándékainak, a vadászat, evés-ivás hí gondozójának, Jákób a családi kiemelkedés minden módon való elérőjének.

Fel is tehetjük a kérdést, miért kellett ennek a családnak a történetét részletességgel, hat fejezeten keresztül megírni? Az első válasz a kérdésre az, hogy a Szentírás az élet könyve. Leírja a testi és a lelki élet eseményeit. Ebben az esetben közli Izsák családja szereplőinek az életét úgy, amint az megtörtént. **Nem takargatja a rosszat. Megírja a jót és a kellemetlent egyaránt.** A kérdésre a második válasz az, hogy ebből a történetből az olvasók évezredek múltán is lássák az emberi gyengeségeket, a családi bajokat és tanuljanak.

Ézsau és Jákób élettörténetéből legjobban arra a jelenetre emlékeznek, amikor Jákób a mama csalafinta segít-

ségével elveszi az áldást Ézsautól. Ebben a jelenetben volt félrevezetés, amennyiben Jákób Ézsauként jelentkezett vak édesattyánál. Az áldást azonban jogosan vette át, hiszen Ézsau lemondott elsőszülöttségi jogáról testvére javára. Izsák, a családfő, bizonyára nem tudott erről a jogátplántálásról.

A szerető mama, az engedelmes, színeszkedő Jákób cselekedetének a korrektségéhez hozzáfér néhány kérdés. Az azonban bizonyosnak látszik, hogy a család „feketebáránya” a földi élvezeteket hajhászó Ézsau volt.

Izsák családjának a történetében Ézsau elsőszülöttségi jogának egy tál lencséért való eladása tartalmazza a legértékesebb tanulságot. Az elsőszülöttségi jog az izraeliták gyakorlatában azt jelentette, hogy az ilyen joggal bíró a fő örökös, azt lett a család feje és az hivatkozhatott az atyai áldásra. Ez az áldás növelte önbizalmát és azt az áldást tisztelték a család tagjai és szolgálai.

A történet tanítása ez:

1. Ézsau nem volt elég bölcs, hogy az élet igazi értékeit felismerje, és megbecsülje. Vessük lelki szemeink elé a képet: Nagy értékű elsőszülöttségi jog és egy tál lencse! Melyiket választanánk mi és mennyiért adnánk el a jogot? Ézsau a lencsét választotta. Az élet próbái mindnyájunkat naponta életbevágó választások elé állítanak. A választás helyessége értékelési képességeinktől függ.

Miért választunk állást, foglalkozást? A legtöbb ember nem boldog és megelégedett abban a munkában, amit választott. Az a kifogás, hogy „mert nem volt más munka és a megélhetés kényszerített”, egy kissé sekélyes. Ha „más nem volt”, de a kényszerből elvál-

Csak keresztje volt...

Másé volt a bölcső, ahol gyermekfeje
Földeérkeztekor édesen megpihent.
Másé volt a barom, melyen engedelmes
Hős-halálraszántan Jeruzsálembe ment.
De vérző keresztje, töviskoronája
Övé volt egyedül,
Egyedül, egyedül.

Másé volt a kenyér, mit megáldó keze
Selyemfüves réten ötezeknek osztott.
Másé volt a hal is, mely a kenyér mellé
Ötezer mosollyá szétsokszorozódott.
Csak vérző keresztje, töviskoronája
Volt övé egyedül
Egyedül, egyedül.

Másé volt a csónak, amelyre felállva
Genezáreth taván ringatva tanított.
Másé a kőpárna, vérgyöngyös homloka
Gecsemáné kertben, melyen megnyugodott.
De vérző keresztje, töviskoronája
Övé volt egyedül,
Egyedül, egyedül.

Másé volt a hely is, kölcsönként, báránból
Végző vacsoráját ahol elköltötte.
Másé volt a sír is, meggyilkolt szent testét
Koponyahegy után, amely eltemette.
Csak vérző keresztje, töviskoronája
Egyedül, egyedül
Volt övé, egyedül.

(Szerző ismeretlen)

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI
609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855
Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:
**Bányai Sándorné, Bretz Tivadar,
Háló Barnabás**

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, FL and Additional Offices
SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year
Send subscription and change of address to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.
Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:
Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. THEODOR BRETZ,
508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419
Tel.: (513) 298-9531

Alelnök: MRS. ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Titkár: BARNABAS J. HALO
655 Park Ave., New York, N.Y. 10021
Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER
2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120
Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:
REV. JOSEPH BOGAR
7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101
Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:
ALEXANDER BANYAI
242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.
Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905
Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:
Dr. Bela Udvarnoki
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

lalt munka megélhetést biztosított, akkor a „választás” mégis helyes volt. Minden foglalkozáson lehet változtatni és minden munkakörben van előlépési lehetőség.

Az Úr is gyakorta választás elé állít. „Keressétek a jót és nem a gonoszt” int az Úr Ámós próféta által (5:14). Sok balga ember az intellektus ellenére is saját ítélete helyességében bíz és a rosszat választja. A „rossz” tetszetősebb és azonnal elérhető, míg a jóra várni kell. A gyors üzleti siker, a jelentkező haszon sok egyént megtévesztett és elcsábított. Rávette a vasárnap, az Úr napja megrontására. Pedig az Úr érthetően kijelentette, hogy az embernek nem használna, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall. Ez is az értékelés dolga.

2. **Ézsau tulajdonképpen nem is adta el elsőszülöttségi jogát, hanem olcsón, veszteséggel kiárusította.** Össze lehet hasonlítani ezt az értékes, kíváncsi jogot egy tál lencsével? Ézsau így fejezte ki értékítéletét (inkább lebecsülését): „Mire való nekem az elsőszülöttségi jog?” (I. Mózes 25:12). Jól tudta Ézsau, hogy az értékes jog mire való. A jog előnye azonban attya halála után lép érvénybe, ő pedig most éhes, és a tál lencse előtte van. Nem várt. **Részére a jog egyelőre elméleti volt, míg a lencse valóság.**

Keresztyéni életünk egyik nagy adománya az értékelési képességünk. A krisztusiak jellegzetessége az, hogy az az első, a legfontosabb dolgot az első helyre teszik. Az Úr napja részükre megbecsülendő, drága nap, mivel az az Úré. Szórakozás, a nap egyéni élvezetükre való használata ízletes lencse ugyan, de értékkiárusítás. Az Úr napja megrontói is idézhetik Ézsaut: „Mire való az a nap nekem?”

3. **Ézsau kiárusított.** Jogszerűen, végérvényesen eladta a nagyértékű jogot. Esküvel erősítette meg az eladást. **Hamarosan, de már későn rájött a nagy hibára.** Izsák érezte, hogy jön élete végnapja s akkori szokás szerint meg akarta áldani elsőszülöttjét. Az eseményeket ismerjük. **Ézsau elesett az áldástól.**

Hogy az elsőszülöttségi jogát elvesztette, illetve könnyelműen elherdálta, az nem bántotta, de hogy oktalansá-

ga miatt az áldást is elvesztette, az már mély sebet ütött a szívére. Nagy búsulásában bosszúra gerjedt és halálra kereszte testvérét.

Jól tette volna, ha joga eladásakor gondolt volna arra is, hogy azzal az „üzlettel” az áldástól is megfosszta magát. Ilyen az anyagiakhoz ragadt ember értékítélete. Eldobta az áldást, az ideig-óráig éhségcsillapító lencse miatt. **Mosolyogni lehetne ezen az eseten, ha nem lenne olyan tragikusan szomorú.**

Lépünk vissza Ézsau korából a mai időkbe. Gondolkozzunk. Mit képvisel a lencse, mit jelent az anyagiak után való vágy és mi haszna van a helyes értékelésnek. Hol, mikor árusítjuk ki lelki értékeinket nevetséges ellenszolgáltatásért, egy tál lencséért? Vizsgáljuk keresztyéni életünket, gyülekezeti rendszerünket, hol, mikor veszítjük el az igazi értékeket és mikor válunk a hitetlen világ előtt nevetség tárgyává?

Okos ember más kárán is tanul. Krisztus is így figyelmeztetett: „legyetek okosak...” (Máté 10:16). **Hitetek mellett használjátok értelmeteket. Azt is Isten adta.**

**Testvéri
találkozó**

Chicagóban

1987. szeptember 26, 27.

Helye:

**Foster Avenue Baptist Church
6125 West Foster Avenue**

Az első összejövetel ideje: szombat este 6 órakor. Vasárnap reggel 9:30-tól bibliai előadások. Délben közös ebéd. Délután 2-kor alámerítési ünnepély.

Meghívott előadók:

**Cserepka János,
Udvarnoki Béla**

Érdeklődők hívják fel Szabó Istvánt.
Telefon: (312) 545-0898

Szombat délután 2 órakor csoportosan megtekintjük a Moody Bible Institute intézményeit.)

**Szeretettel hívjuk
magyar testvéreinket
erre az áldásos összejövetelre.**

SZEMLE

A DETROITI KONVENCIÓ reménységgel és bátorítással töltötte el Szövetségünk népének szívét. Tényként állapítottuk meg, hogy amerikai és kanadai magyar baptista testvéreink egyek és egységben kívánják teljesíteni missziói kötelezettségeiket. Ott volt a detroiti gyülekezet tagjainak nagy része, eljöttek a clevelandi Bethánia gyülekezet tagjai szép számban és köztünk voltak kedves testvérek Torontóból. Ezt a három gyülekezetet azért említjük, mivel azok a testvérek, akik eljöttek nem csupán az idő és távolsági nehézségeken tették túl magukat, hanem vezetőségük nézetén és tanácsán is.

Részünkre ezeknek a testvéreknek a jelenléte öröm volt és egy szebb, jobb jövő záloga. Azt a tényt, hogy vezetőik feltételekhez kötötték részvételüket, szomorúan vettük tudomásul. Amikor lelki közösségek vezetői emberi okokból inkább visszatartják testvéreiket a többi lelki testvérrel való közösség létesítésétől, akkor nem hihető, hogy az Úr ügyét szolgálják. (Örömmel állapítottuk meg, hogy a detroiti gyülekezetek lelkipásztora is túltette magát az előítéleten és testvéri közösségben ünnepelt velünk a Konvención.)

Kíváncsún lenne, ha minden lelki testvérünk elhatározná, hogy a testvéri egységet elősegíti és kicsinyes, emberi érdekeket szolgáló követelmény teljesítéséhez nem kötné. A köztünk lévő hűség és az Urat szerető tagok példájából mindenki tanulhat.

SZÖVETSÉGI MISSZIÓNKBAN rügyfakasztó tavaszt észlelünk. Lehetetlen nem észrevenni a jeleket. Cserepka testvér, a British Columbia-i Kelownában átalakította háza alagsorát gyülekezeti összejövetelek befogadására. Gyülekezeti tagok még nincsenek, de az Isten beszédére szomjas magyar nemzettestvérek rendszeresen összejönnek, hogy lelki szomjukat kielégítsék. Az a meggyőződésünk, hogy Kelownában is „lelki tavasz” van és a rügyek kellő időben virággá és gyümölcsé nőnek.

Hasonló lelkesítő hír jön Chicagó-

ból. Kedves meglepetés volt, hogy a konvención 16 chicagói testvérünk, nagyobb részük fiatal, jelent meg. A chicagói testvérek már is terveket szőnek. Szeptember 26–27-én „Testvéri Találkozót” rendeznek és reményük szerint ezen a találkozón aláírási ünnepély is lesz. Ezért az összejövetelért imádkozunk. Arra kérjük az Urat, hogy legyen szántás és magvetés.

Cleveland város nyugati részén fejlődő magyar baptista misszió több évi várakozás után lelkipásztort kapott. Pintér Zoltán testvér családjával együtt július 7-én megérkezett Jugoszláviából. Reméltük, hogy Pintér testvért üdvözölhetjük Konvenciónkon. A rendelkezésre álló idő rövidsége miatt nem jöhetett Detroitba.

A clevelandi kis gyülekezet is tervez „Testvéri Találkozót”, október 24. és 25-én. Ez alkalommal lesz Pintér testvér hivatalos gyülekezeti fogadtatása és üdvözlése. Várjuk, hogy a parázs itt is lángra kapjon és a clevelandi magyar baptista munka felerősödjék.

A 80. KONVENCIÓ TAPASZTALATAI biztatnak, hogy magyar baptista misszióink újabb fellendülés előtt áll. Lelkileg erősödve, nyugodtabban végezhetjük a ránk bízott munkát. A mi munkánk itt az Egyesült Államokban és Kanadában nem hasonlítható az óhazai és erdélyi munkához. Ott magyarok laknak, tömegesen, itt a magyarok szétszórtan élnek. Ott nem lehet elkerülni a magyarokat, itt keresni kell őket. Ott a magyarok magyarok maradnak, itt a magyarok napról napra, nemzedékről-nemzedékre fogyanak, beleolvadnak az angol nyelvű néptengerbe. Ott a magyarok, anyanyelvükön, magyarul beszélnek, itt elő magyarokat a gazdasági és társadalmi körülmények az angol nyelv használatára kényszerítik. Itt nem nyelvben, hanem szívében él a magyar.

Mindezt látjuk és mindezt figyelembe vesszük, amikor missziómunkánkat tervezzük és végezzük. Fő törekvésünk az, hogy magyar és magyar származású népünk szívéhez jussunk magyarul, vagy angolul. Ezt kívánja tőlünk Krisztus ügyének az elővitele és magyar népünk iránti szeretetünk. Angol nyelven is fenn kívánjuk tartani

magyar érzésünket, és angol nyelven is hívjuk nemzettestvéreinket a Megváltóhoz. Magyar népünk üdvösségét a magyar nyelv fölé helyezzük. Az az óhajunk, és törekvésünk, hogy minél több magyar megismerje az Urat és üdvözüljön.

Hírek a Clevelandi Magyar Baptista Gyülekezetből

A gyülekezetünk nagy szeretettel köszöntötte új lelkipásztort, aki családjával (felesége Szilvia, lányai Kasja, Sara) együtt július 7-én érkezett Clevelandba.

Pintér Zoltán testvér július 12-én szolgált először gyülekezetünkben. Megint éreztük, hogy Urunk meghallgatta imáinkat, amikor pásztort rendelt a gyülekezetünk számára. Pintér testvér július 12-ével átvette a gyülekezet lelki vezetését, de nemcsak a magyar gyülekezet pásztora, hanem az amerikai anyagyülekezet társlelkészeként is fog szolgálni.

Pintér testvér sorozatos Biblia tanulmányozásokat tart a vasárnapi iskola és bibliaóra keretében. Szeptember hónapban a tanítványságról négy vasárnapon keresztül hallunk majd előadást. Istentiszteleti, Bibliatanulmányozási alkalmainkra mindenkit sok szeretettel várunk és hívunk.

Alkalmaink időpontja: **vasárnap de. 3/4 11—1/2 1** (imaóra, vasárnapi iskola, Istentisztelet).

Szerda este 1/2 8 Biblia óra.

Alkalmaink helye: **4431 Tiedeman Road, Cleveland, Ohio, Chapel.**

Pintér testvér ünnepélyes beiktatása október 24-én, szombaton lesz a magyar hívők találkozója keretében, melyre ezúttal is minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Szerencsy Judith

Egy keresztyén lelkész nem emelheti elég magasra Krisztust az Urat, és nem alázhatja meg magát elég mélyre.

C. C. Colton

Az élet az örökélet előjátéka. Amit halálnak nevezünk, az nem más, mint egy kis szünet, valójában azonban haladás az életbe.

Seneca

A DETROITI KONVENCIÓRÓL...

Mozaikok a Konvencióról

Szívünkben nagy reménységgel és Istenünk iránt való kimondhatatlan hálával gyűltünk össze Detroitban július 10-én, hogy megtartsuk Szövetségünk 79 éves (80. jubileumi) közgyűlését.

Jólesett a detroiti testvérek szeretetének naponkénti megnyilvánulása. Ezek az egyszerű, de fáradtságot nem ismerő testvéreink a menny előízékeként megláttatták velünk, hogy miképpen kell viselniök ékes koronájukat már itt a földön.

Meglepő volt számunkra az, hogy annyi fiatal vett részt ezen a konvención. Úgy látszik, hogy évről évre mindig többen jönnek és éreztetik szolgálataik révén jelenlétüket velünk. Különösen kiemelkedő volt mind a három nap a New York-i gyülekezet ifjúságának ének- és zeneszolgálata, Háló Erzsébet vezetésével. De ugyanolyan megható volt a fiatalokból álló, három város — Detroit, Cleveland és Torontó — összevont zenekara. Fiataljaink úgy szolgáltak közöttünk, mint a vér az ereken, lüktető és éltető erővel! Nagyon elgondolkodtat ez a tünemény és arra késztet, hogy a jövőbeli konvenciónk keretében nagyobb hangsúlyt fektessünk a mi fiataljainkra. Szükség van arra, hogy irányítást és megbízatást kapjanak már most a jövővel kapcsolatban.

Konferenciánknak egy másik jellegzetes tüneménye volt a Romániából kivándorolt magyar menekültek száma. Annak ellenére, hogy az amerikai magyar baptista misszió területén ezek a testvérek aránylag újak, az erdélyiek misszió tevékenysége szövetségünk munkaterületén érezhető. Megemlíthetjük, hogy amikor szövetségünk elnöke, Molnár Balázs testvér szeretettel megemlékezett a Romániából kivándorolt magyar testvérekről, akkor a közönségben egy nagyon jellegzetes és humoros frissességgel, a nemrégiben New Yorkba érkezett Kulcsár Sándor lelkipásztor testvér hangja hallatszott: „Mi nem Romániából jöttünk ide, hanem Erdélyből!”

Ők azok, akik a mi szeretett Kornya Mihály testvérünk, a „Paraszt Prófétá” misszió munkája révén nagyszüleik és szüleik lábnyomaiban haladva úgy döntöttek, hogy követni fogják az Urat egész életükön át. Ezt a határozatot aztán nem tudta kiverni belőlük az Isten tagadó román kormány, de a magyarok elleni nagy nemzeti gyűlölettel megtelt román nemzet sem. Ennek a győzedelmes hívői életnek örömét és boldogságát láttuk és tapasztaltuk erdélyi testvéreink életében. Ezért az Amerikai Magyar Baptista Szövetség nagy szeretettel fogadja az erdélyi testvéreket, amint ez új hazában egy új otthont és egy új életet kívánnak Isten segítségével kezdeni.

Nagy öröm volt számunkra a detroiti konvenció! Sok áldásban részesülhettünk a jubiláló napok alatt. Hadd említsünk meg ezek közül két esetet, amelyek jellegüknek fogva kiemelkedtek. A péntek esti női konferencia főelőadója Wright Ruth misszionárius testvérnő volt, aki a nyári hónapok elején tért vissza Új-Guineából, ahol négy évig volt kiküldetésben. Most visszatért, hogy újabb küldetést kapjon egy másik négy évre. Beszámolóját diapoztívok vetítésével színezte. Ő Új-Guinea egyik szigetén volt egy ápolónő kiképző iskola dékánja. Egy olyan országban szolgált, ahol még vannak ember-evő bennszülöttek. Az Új-Guinea-i kormány nagy hangsúlyt fektet arra, hogy ezeket a vad törzseket is megnyerjék a huszadik század civilizációja számára. Így kórházakat, iskolákat és egyéb közérdekű szervezeteket állítanak rendelkezésükre és orvosokkal, tanítókkal cserélik fel a kuruzslókat, akik mind eddig elámitották és sötétségben tartották a bennszülötteket.

A másik misszionárius testvér Cserepka János, „nyugatlomba vonult” lelkipásztor barátunk volt, aki kedves feleségével, Dr. Cserepka Margitával a Kanadában lévő Kelowna város környéki magyarok között munkálkodik. Margitka az orvos, gyógyítgatja és ke-

zeli az odamenő magyarokat, akik a kolumbiai hegyek völgyében, mint egy kétszáz mérföld területén élnek szét-szórtságban. Míg ezek a magyarok eljönnek kivizsgálásra Margitkához, addig Cserepka testvérünk vendégül látja őket és megosztja velük az ő Megváltójának történetét. Ezóta már 25—30 személy gyűl össze hetente Biblia tanulmányozásra. A magot elhintették és az Úr munkálkodik az emberi szívekben.

Cserepka testvér szavaival élve: „Egy mérnök, egy ügyvéd, vagy egy átlag ember nyugdíjba mehet, de egy missziómunkás soha meg nem szűnhet a munkában!” Ez nagyon jellegzetes a mi szeretett testvérünkre. Ismét Cserepka testvér szavait idézem: „Ti mindannyian missziómunkások lehettek a ti mindennapi környezetetekben!” Adja az Úr, hogy valóban így legyen!

A detroiti konvenciónk ifjúságáról való megemlékezés után nem hallgathatjuk el idős testvéreink áldozatkész munkásságát sem. Számunkra egy különös öröm látni és hallani szövetségünk tiszteletbeli elnökét, Dr. Udvarnoki Béla testvért. Korabeliek nem voltak sokan a detroiti konferencián, sőt, talán ő volt az egyedüli, aki a kilencvenedik évét tapossa. Ez év karácsony estéjén fogja betölteni életének 90. esztendejét. Micsoda szép idő! De micsoda alkalom lehetett ez az Úr szolgálatára, amiben a mi szeretett Béla bátyánk még most is aktívan kiveszi a részét. Ebben a hivatásban valóban nincs nyugalomba vonulás, amint azt a mi Cserepka János testvérünk mondotta a konvenció alatt. Magasztalhatjuk a mi mennyei Atyánkat azért, hogy a mi Udvarnoki testvérünket nekünk adta, és áldottan felhasználta az évek folyamán a magyar baptista missziómunka továbbterjesztésében. Ha még eddig elmulasztottuk, mondjuk meg neki most, hogy mennyire értékeljük az ő munkásságát. Az Úr áldja meg, gazdagon áldja meg, az Ő hűséges szolgálójának további életét, a mi örömről és az Ő nevének dicsőítésére!

A mi szeretett Udvarnoki testvérünk azonban csak egy személy, és szövetség-

"Amen!" Not an ugly note of discord could be heard.

All ages were represented at our Convention; yet we sensed no 'generation' gap. Never before had we experienced such harmony, such a love for one another and such evidence of a united purpose: to exalt our Lord Jesus.

Our host and hostess, Joseph and Olga Bogar, and their "crew" expressed eloquently the servant-heart of our Lord Jesus. They attended to our need, always pleasant, smiling and available. The expression of their love spoke more forcibly than words.

The sacrificial ministries of Ruth Wright in New Guinea and the tedious, painstaking labor of Brother Cserepka in British Columbia could not leave us unchallenged.

The climax of the Convention came when the combined choirs sang joyfully God's praises on Sunday morning.

The heat we will forget, but the warmth of Christian fellowship, with our blessed Lord in our midst, we will remember. "I think we enjoyed a little taste of Heaven itself" (Psalm 133).

Ella Marosi

Great Joy in Detroit

The Convention in Detroit for me was a heart-warming pleasure. I met with my Christian sisters and brethren whose fellowship I anticipated with great desire. The more I have a chance to meet these Christian people, the more I realize that they are dearer and dearer to me. They are not perfect, neither am I, but they are lovable.

Then it was a great joy to see again many of our beloved Baptists who were prevented in the last 7 or 8 years from participating in our fellowship. With love they overcame the obstacles and were one with us in praising the Lord.

It was a special blessing to see fellow Hungarian Baptists from Transylvania. These dear brethren and sisters in the Lord brought pleasant memories of my short service in Romania.

The members of the Hungarian Baptist Church in Detroit with their love,

hospitality and service demonstrated to me the veracity of the well known adage: „Love conquers everything”.

If there were no other blessings in this meeting, but seeing, feeling the manifestation of the unity of the spirit in the Lord, it was worth all effort and labor to organize this meeting in Detroit.

I had the privilege to taste the life and the struggle of a missionary. Every missionary is very close to my heart. It was a special joy to hear — and see about the work of our own Hungarian servant of the Lord, Ruth Wright. We all saw the slides projected on the canvas. That Papua land is far away from us in many respects, in distance, in culture, in civilization and even in looks of the people. Yet it was a delightful sight to see a charming young lady trying to uplift them in representing Christ, the Savior, and telling them the "Good News" from Heaven.

Several years ago I was elated when Dr. Margeret Cserepka and John Cserepka gave an account of their labor in Bolivia.

To me the messages of these dear people were a vivid example how Christ came down from His glory to us, deep in the morass of sin, unseemly as we were, and brought us the vision of a better, holier life.

How we love Ruth and the Cserepkas! Thank the Lord for them — and include them in our daily prayers!

Ruby Udvarnoki

Miért van így?

Tiszta vízfolyamnak élt az ereje,
De a láva folyónak éget a melege.
És mégis mindkettő folyik itt e földön,
Mert szenvedés nélkül az öröm sosem jön.

Elődbe adtam én, a jót és a rosszat,
Hogy meglásd belőlük, hogy a bajt mi hozza.
Sok édesség is rossz, ha túl sokat eszel,
A méreg is használ, ha cseppenként szeded.

Lelkitéren így van, ha a rosszért jót adsz,
Jól megérted akkor, a te Megváltódat.

M. M.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1987. szeptember 13.

FELELŐSEK VAGYUNK EGYMÁSÉRT

(I. Mózes 4:13—16)

A teremtés történetének érdekessége az, hogy az első család életében megtaláljuk mindazt a jót és rosszat, amit az utána jövő nemzedékekben látunk.

I.

Az első család tartott istentiszteletet. Ádámról és Éváról nem szól az Írás, de az áldozást Kain és Ábel a szülőktől tanulta.

Ez az istentisztelet (áldozás) egyéni volt, mint ahogy annak kellene lennie ma is. Téves felfogás az, hogy az istentisztelethez templom, nép, prédikáció, ének és zene kell. A közösségi összejövetelekre nem tiszteletre, hanem tiszteletből megyünk. A tiszteletet visszüik a lelkünkben. Ha ezt nem visszüik, akkor nem is kaphatunk. A szép prédikáció, az ének, nem egyéni tisztelet. A prédikációt meg lehet bírálai, az vagy tetszik, vagy nem, de az Úr őszinte tisztelete az emberi bírálat felett áll. Kain és Ábel áldoztak. Áldozat nélkül nincs istentisztelet. Az Úr a szív indulatát és őszinteségét nézi.

II.

Hogy Kain tisztelete nem volt valódi, bizonyítja az, hogy áldozatát önzéssel hozta. Tudatlanságában nem vette észre, hogy az Úr nem a gabona minőségét figyelte, hanem a szív állapotát. A Kain-féle istentisztelet helyet adott az önzésnek, irigységnek, és gyűlöletnek, s végül a gyilkosságnak. Ha istentiszteletünkben vizsgálánk saját őszinteségünket, és Isten iránti szeretetünk valódiságát, akkor közösségi összejöveteleink kedvesebbek és szebbek lehetnének.

A szív jó állapota testvéreink iránt való felelősségben mutatkozik meg. Isten kérdése: „Hol van a te atyádfia” örök kérdés marad. Hozzánk is szól. A felelőtlen válasz is örök: „Avagy őrizője vagyok az én atyámfiaimnak?” A felelősségrevonás is örök. A büntetés Kain esetében saját bűne volt: Menekült Is-
(Folytatás a 8. oldalon)

A DETROITI KONVENCIO KÉPEKBEN...

A detroiti magyar baptista gyülekezet énekkara énekel Für Béla vezetésével. (H. B.)

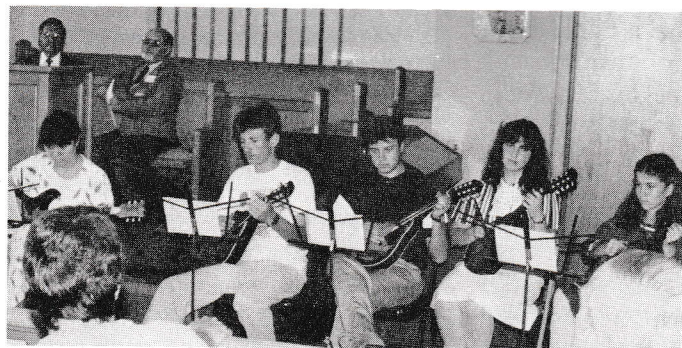
A nemrégén kivándorolt erdélyi testvérek énekkara. Szabó István vezényel. (H. B.)

A nők konferenciai estje. (H. B.)

A Misszió és Irodalmi Bizottság ülése. (B. G.)

New York-i pengetős zenekar. (H. B.)

A New York-i ifjúság énekel. (H. B.)

Detroiti nőtestvérek a konyhán. (H. B.)

A péntek esti ünnepi vacsora. (H. B.)

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

BIBLIA MAGYARÁZÓ

(Folytatás a 6. oldalról)

ten elől, akit ál-istentisztelettel imá-
dott, félt az emberektől és rettegett az
elképzelte üldözőitől.

III.

Az ál-tisztelő Kain büntetése valódi
lett. Ha a tisztelet nem valódi, a bü-
ntetés valódi lesz. Leckénk 12—15. ver-
sei a büntetés véglegességéről számol-
nak be. A büntetést el lehet kerülni
őszinte megbánással, de ha nem előz-
zük meg, nem kerüljük el a kiszabott
ítéletet és a „jogerős” büntetésen már
nem lehet változtatni. Kain jaj-kiáltása
legyen figyelmeztetés: „Nagyobb az én
büntetésem, hogysen elhordozhat-
nám.” Kain itt is tévedett: a büntetést
hordozni kell. A bűntől meg lehet sza-
badulni, de a büntetéstől nem.

Tiszteljük az Urat tiszta, őszinte szív-
vel. Szemei rajtunk vannak, kezei ké-
szek vagy áldani, vagy büntetni. Az is-
tentiszteletre az Úr tisztelői mennek,
azok a tisztelők, akik otthonukban, a
műhelyben, vagy irodában Isten tiszte-
lői. Akik a templomon kívül nem tud-
ják tisztelni Istent, azokat a templom
nem teheti tisztelővé.

Aranymondattal: I. Mózes 4:9

*

Napi áhítat:

Szept. 7. H. I. Móz. 4:1—7
Szept. 8. K. I. Móz. 4:8—16
Szept. 9. Sz. I. Móz. 7:17—26
Szept. 10. Cs. Róma 12:14—21
Szept. 11. P. Zsidókhoz 10:38—11:4
Szept. 12. Sz. János 15:12—17
Szept. 13. V. I. János 3:11—18

1987. szeptember 20.

ISTEN ELÍTÉLI A BŰNÖST

(I. Mózes 6:5—16)

Két tanulságos történettel foglalko-
zunk két vasárnap. Mindkét történet-
nek van közös jellemzője. A történetek

több ezer évvel ezelőtt élt emberek nyel-
vén beszélnek, az akkori ismeretek szer-
int. Mindkét történet állandó és min-
den korban jelentkező bűnről és embe-
ri gyarlóságról ír. Minket, 20. század-
beli embereket az a baj és veszély
érdekel a történetekből, ami ma is meg-
található társadalmunkban.

Az özönvíz története megtanít há-
rom fontos dologra. Isten figyeli az
embert, látja a bűnt és a bűnt (emberi-
leg szólva) fájjalja. Isten nem hagyja a
bűnt büntetés nélkül. Isten kegyelmes.

1. Minden bűn személyes és egyéni.
Amikor az Úr látta az ember romlottsá-
gát, akkor azért a romlottságért kü-
lön-külön mindenkit megfigyelt és bünt-
tetett. Mindenkit egyforma büntetés
ért. Gondolkozóba ejt az a mondat:
„...és bánkodék (Isten) az ő szívében”
— az emberek romlottsága miatt. Az
Írás itt ismét az emberi értelemhez mér-
ten szól. Isten nem ember és nem bán-
kodhat, mint mi. Ennek a versnek az
értelme az: Isten ellenzi a bűnt. Amíg
mi mentegetőzünk, mondván, Isten jó,
elnézi bűnünket és megbocsát, addig
Isten már készíti az özönvízet a bűn-
tetésre. Isten megbocsát, de csak a bűn-
bánó, megtérő bűnösnek. Aki Isten jó-
ságára hivatkozva vétkezik tovább, az
elpusztul.

2. Az özönvíz a valóságos pusztítás
mellett jelkép is. A bűn is özönszerű
volt. Ezt a következő két vers érzékel-
teti: „Megsokasult az emberek gonosz-
sága” (6:5). „...minden test meg vala
romolva” (6:12). Az a tény, hogy min-
denki a bűnt teszi, nem menti meg az
egyéni vétkezőt. Mindenki együtt
pusztul. Mi volt a bűn és az a romlottsá-
g, amit Isten látott? Ugyanaz, ami
ma is megtalálható. Az ember termé-
szete nem változott Nóé ideje óta. A
bűn természete sem. A büntetés nem
Isten szigorából, hanem az ember gon-
datlan kegyetlenségéből jő. A bűn ter-
mészete az, hogy megtorlást, büntetést
kíván.

3. A 8. versben található: „De Nóé

kegyelmet találta az Úr előtt”, arra mu-
tat, hogy amíg a bűn zsoldja a halál,
addig az Istenfélelem jutalma a kegye-
lem. Nóé nem volt tökéletes. De felte-
vésünk szerint igyekezett Istennek en-
gedelmeskedni, és nem követte az ak-
kori társadalom romlott életét. Ke-
gyelmet kapott, de csak a hit-próba
árán. Hit kellett ahhoz, hogy száraz-
földön óriási bárkát építsen, hogy az
emberek gúnyját hónapokon keresztül
állja és Isten szava csengjen a fülébe.
Az engedelmes hit Isten szavának ad
igazat, Isten kegyelmét érzi és Isten
által talál menekülést és üdvösséget.

*

Aranymondattal: I. Mózes 6:5

*

Napi áhítat:

Szept. 14. H. I. Móz. 6:5—9
Szept. 15. K. I. Móz. 6:13—22
Szept. 16. Sz. I. Móz. 7:11—24
Szept. 17. Cs. I. Móz. 8:6—19
Szept. 18. P. I. Móz. 8:20—9:7
Szept. 19. Sz. I. Móz. 9:8—17
Szept. 20. V. Máté 24:36—44 U. B.

American Hungarian Baptist Union Receipts for the month of June, 1987

Home Mission

Silliman Church	
Bridgeport, Conn.	\$57.67
Bethesda Retirement Home	
Palm Bay, Fl.	300.00
New York Church,	
New York, N.Y.	50.00
	\$407.67

Literature

Mrs. Susan Papp, Raymond, Alta	61.62
Mr. Zoltan Zeke, Kauka Park, NJ	15.00

In Loving Memory of Michael Ivan

Mrs. M. Ivan, Welland,	
Ont., Canada	30.00
	\$106.62

July, 1987

Home Mission

Silliman Church,	
Bridgeport, Conn.	\$68.25
Bethesda Retirement Home,	
Palm Bay, Fl.	300.00
Bible Church, Sa. Monica, Ca.	200.00
Mrs. Lydia Matyas,	
Los Angeles, Ca.	15.00
	\$583.25

Literature:

Mr. & Mrs. Imre Pass,	
Chataqua, Canada	\$36.00

Thank you for your faithful support.

Louis Drescher, Treasurer